

УДК 330.341.1:330.322:339.137.2

DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.203.188-194>**Опалько В.В.**

кандидат економічних наук

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Opalko Viktoriia

PhD. in Economic Sc.

Cherkasy Bohdan Khmelnytsky National University

<https://orcid.org/0000-0002-0803-4040>**Самойлов Д.О.**

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Samoilov Dmytro

Cherkasy Bohdan Khmelnytsky National University

<https://orcid.org/0009-0006-5337-4526>

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ СТРАТЕГІЙ В УМОВАХ ПОГЛИБЛЕННЯ ГЛОБАЛЬНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

У статті досліджено особливості формування інноваційно-інвестиційних стратегій в умовах загострення глобальної конкуренції та посилення викликів економічної безпеки. Запропоновано комплексний підхід, що інтегрує оцінку ризиків і загроз економічній безпеці, використано методи компаративного аналізу, порівняння, формалізації та ідеалізації. Проаналізовано міжнародний досвід реалізації інноваційно-інвестиційних стратегій провідних країн, що дозволяє виокремити ключові пріоритети та механізми їх адаптації в національному контексті. Особлива увага приділена моделюванню інтеграції економічної безпеки у процес формування інноваційно-інвестиційної стратегії, що забезпечує підвищення адаптивності та стійкості економіки. Розроблено матрицю інтеграції векторів економічної безпеки в стратегії інноваційно-інвестиційного розвитку. Результати дослідження сприятимуть підвищенню ефективності стратегічного управління інноваційним розвитком та інвестиційною підтримкою економіки в умовах глобальних викликів.

Ключові слова: інноваційно-інвестиційна стратегія, глобальна конкуренція, економічна безпека, стратегічне планування.

FORMULATION OF INNOVATION-INVESTMENT STRATEGIES IN THE CONTEXT OF GROWING GLOBAL COMPETITION AND ECONOMIC SECURITY CHALLENGES

The contemporary global landscape, characterized by intensifying competition and significant economic security challenges, necessitates the formulation of robust innovation-investment strategies as a central component of national economic policy. This paper examines the theoretical and methodological underpinnings, structural architecture, and practical application of such strategies, particularly as they relate to the identification and mitigation of economic security threats. The research methodology is multifaceted, incorporating a system-structural approach, benchmarking, scenario analysis, and specific tools for economic security assessment. Through a comparative analysis of innovation-investment strategies implemented across various national economies, the study identifies exemplary practices and outlines mechanisms for their contextual adaptation. Additionally, a risk-oriented perspective is advanced by introducing an economic security evaluation matrix, which serves to pinpoint critical threat vectors, vulnerability points, and strategic development reserves. The scientific novelty of this research is grounded in the formulation of a comprehensive conceptual model for innovation-investment strategy, which uniquely integrates economic security metrics as a fundamental evaluative and structural component. The proposed model facilitates multi-level strategic planning (macro-meso-micro) by accounting for global technological trends, investment attractiveness drivers, and institutional capacities. The analysis reveals that the most successful innovation and investment strategies possess three key characteristics: (1) they integrate innovation into the structural transformation of the national economy; (2) they coordinate investment flows with long-term priorities for competitiveness; and (3) they create robust institutional and analytical frameworks for the ongoing monitoring and effective management of economic security risks. These methodological tools and policy recommendations are proposed as a basis for modernizing national economic development programs, particularly in nations facing significant external vulnerabilities and possessing transitional

© Опалько В.В., Самойлов Д.О., 2025

institutional structures. The proposed approaches and analytical tools can be used to enhance national development strategies, assess the sustainability of investment flows, and monitor exposure to global economic and geopolitical shocks.

Keywords: *innovation and investment strategy, global competition, economic security, strategic planning.*

JEL classification: O31, O33, F23, H56, L52.

Постановка проблеми. Формування інноваційно-інвестиційних національних стратегій обумовлена зростанням глобальної конкуренції, що вимагає від національних економік постійного оновлення технологічного базису та підвищення конкурентоспроможності. Водночас зростають ризики, пов'язані з економічною безпекою, включно з фінансовою нестабільністю, енергетичною залежністю та загрозами критичній інфраструктурі. У таких умовах стратегічне управління інноваційно-інвестиційними процесами стає ключовим інструментом забезпечення сталого розвитку. Це зумовлює потребу у розробці комплексних, адаптивних стратегій, що інтегрують оцінку ризиків і відповідають сучасним викликам.

Запровадження інноваційно-інвестиційних стратегій, побудованих на інтеграції індикаторів економічної безпеки, аналізі глобальної конкурентоспроможності та використанні адаптивних моделей стратегічного планування, дозволяє підвищити стійкість національної економіки, забезпечити її конкурентні переваги та мінімізувати ризики зовнішніх і внутрішніх загроз.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі інноваційно-інвестиційні стратегії розглядаються як ключовий інструмент зміцнення економічного потенціалу та забезпечення довгострокової конкурентоспроможності держави. Значний внесок у розвиток цієї тематики зроблено в працях зарубіжних та вітчизняних учених, зокрема, Й. Шумпетер (Schumpeter, 1942) [1] наголошував на ролі інновацій у структурній трансформації економіки, М. Портер (Porter, 1990) [2] обґрунтував взаємозв'язок інвестиційного клімату, інноваційної політики та конкурентних переваг. Серед сучасних досліджень варто виділити праці вітчизняних авторів, які аналізують інновації, виклики глобалізації, ризики економічної безпеки та потребу адаптації стратегій розвитку до нестабільного міжнародного середовища. Зокрема, Н. Краус [3], Т. Власенко, С. Степаненко, Н. Помогалова [4], О. Прокопенко [5], В. Пономаренко та ін. [6] акцентують увагу на необхідності формування ефективних державних механізмів стимулювання інновацій і залучення інвестицій з урахуванням сучасних ризиків — воєнних, технологічних, енергетичних і фінансових.

В умовах посилення глобальної конкуренції, попри наявні наукові напрацювання, недостатньо дослідженим залишається питання комплексного підходу до формування інноваційно-інвестиційних стратегій з урахуванням економічної безпеки. Це визначає актуальність подальших досліджень, спрямованих на поєднання інструментів інноваційного розвитку, стратегічного планування та ризик-менеджменту в цілісну методологічну систему.

Мета статті — на основі аналізу міжнародного досвіду та сучасних викликів обґрунтувати теоретико-методологічні засади і розробити методичний інструментарій для інтеграції векторів економічної безпеки в

інноваційно-інвестиційну стратегію, що сприятиме підвищенню ефективності стратегічного управління національним розвитком.

Досягнення поставленої мети передбачає комплексний аналіз сучасних теоретичних і практичних аспектів формування інноваційно-інвестиційних стратегій із урахуванням чинників економічної безпеки. Це вимагає оновлення методологічних підходів до оцінки тенденцій та ризиків глобальної конкуренції, впровадження міждисциплінарних методів дослідження, а також розробки рекомендацій, спрямованих на підвищення адаптивності та ефективності стратегічного планування в умовах динамічного зовнішнього середовища.

Виклад основних результатів дослідження. Комплексний підхід до формування інноваційно-інвестиційних стратегій передбачає врахування викликів глобальної конкуренції та потреб економічної безпеки, а також включає інтеграцію аналітичних моделей і практичних рекомендацій, спрямованих на підвищення стійкості національної економіки.

Інноваційно-інвестиційна стратегія розглядається у сучасній науковій літературі як комплексний інструмент забезпечення сталого розвитку економіки, що інтегрує інноваційні процеси та механізми інвестиційного забезпечення (Шумпетер, 1942; Porter, 1990) [1; 2]. В основі концепції лежить ідея, що інновації є ключовим драйвером конкурентоспроможності, а ефектне залучення інвестицій створює умови для реалізації інноваційного потенціалу національної економіки [7].

Ключові теоретичні підходи до формування інноваційно-інвестиційних стратегій включають системний, процесуальний та стратегічний підходи. Системний підхід акцентує увагу на взаємозв'язках між суб'єктами інноваційної та інвестиційної діяльності, інституційними структурами та факторами зовнішнього середовища (Nelson, 1993) [8]. Процесуальний підхід виокремлює послідовні етапи формування стратегії — від аналізу зовнішнього та внутрішнього середовища до її реалізації та контролю. Стратегічний підхід зосереджується на визначенні довгострокових цілей і розробці механізмів їх досягнення в умовах динамічних глобальних викликів (Ansoff, 1987) [9].

Особливу увагу в сучасних дослідженнях приділяють інтеграції інноваційної політики з інвестиційною стратегією, що дозволяє підвищити ефективність державного управління економічним розвитком та мінімізувати ризики, пов'язані з глобальною конкуренцією і загрозами економічній безпеці [10; 11].

Загалом, узагальнюючи підходи дослідників, можна стверджувати, що інноваційно-інвестиційна стратегія являє собою комплексну систему цілей, принципів і заходів, спрямованих на створення сприятливих умов для впровадження інноваційних технологій та ефективного залучення інвестиційних ресурсів задля

забезпечення сталого економічного зростання та підвищення конкурентоспроможності національної економіки [1-3; 6; 8].

Така стратегія інтегрує два взаємопов'язані компоненти: інноваційну складову, яка охоплює розробку, адаптацію та комерціалізацію нових технологій, продуктів і послуг, та інвестиційну складову, що забезпечує фінансування інноваційних проєктів, формування сприятливого інвестиційного клімату, а також залучення внутрішніх і зовнішніх ресурсів.

Основною метою такої стратегії є створення довгострокових конкурентних переваг через синергетичне поєднання інноваційних можливостей із ресурсною базою, що дозволяє адаптуватися до динамічних змін глобального економічного середовища та мінімізувати ризики, пов'язані з економічною безпекою [1-6].

Отже, інноваційно-інвестиційна стратегія виступає ключовим інструментом державної та корпоративної політики, що формує основу для модернізації економіки, підвищення її ефективності та забезпечення стабільності в умовах глобальних викликів і водночас потребує застосування комплексних моделей і методів для її ефективного формування й реалізації.

Інноваційно-інвестиційну стратегію доцільно аналізувати крізь призму різних методологічних підходів, зокрема з використанням аналітичних моделей, індексного аналізу, бенчмаркінгу та сценарного моделювання. Застосування цих інструментів дозволяє здійснити комплексну оцінку стратегічного середовища, оптимізувати рішення та адаптувати їх до динамічних умов глобальної конкуренції та зростаючих викликів економічної безпеки.

Аналітичні моделі сприяють формалізації процесу стратегічного планування, врахуванню складних взаємозв'язків між внутрішніми й зовнішніми факторами,

ідентифікації ризиків та прогнозуванню наслідків стратегічних рішень [8; 9]. Індексні показники конкурентоспроможності та інноваційного розвитку, зокрема Global Competitiveness Index (GCI) та Global Innovation Index, дають змогу здійснювати кількісну оцінку позицій країни або підприємства в глобальному середовищі, виявляти стратегічні переваги й слабкі місця, а також формувати пріоритетні напрями інноваційно-інвестиційного розвитку [11; 12]. Бенчмаркінг використовується як інструмент порівняння із провідними гравцями ринку чи галузі, що сприяє трансферу кращих практик, стимулює впровадження інновацій та підвищення ефективності інвестиційної політики [13]. Сценарний аналіз дозволяє моделювати альтернативні траєкторії розвитку макро- та мікросередовища в умовах високої динаміки та невизначеності, що є критично важливим для підвищення адаптивності інноваційно-інвестиційної стратегії [14].

Таким чином, інтеграція цих методів у процес формування інноваційно-інвестиційної стратегії забезпечує гнучкість, адаптивність та підвищену ефективність державної політики і бізнес-практик у контексті сучасної глобальної конкуренції та економічної безпеки.

Для ілюстрації практичної реалізації інноваційно-інвестиційних стратегій у сучасних економіках наведемо приклади ключових державних програм провідних країн світу (табл. 1). Ці стратегії відображають різні підходи до стимулювання інноваційної діяльності та інвестиційної підтримки з урахуванням національних пріоритетів, економічних особливостей і викликів глобальної конкуренції. Аналіз таких практик дозволяє виявити ефективні інструменти та механізми, які можуть бути адаптовані для підвищення конкурентоспроможності та економічної безпеки вітчизняної економіки.

Таблиця 1

Актуальні інноваційно-інвестиційні стратегії, які реалізуються у різних країнах

Країна	Назва стратегії	Основні цілі та напрями	Особливості реалізації	Джерело
Німеччина	High-Tech Strategy 2025	Підвищення інноваційного потенціалу, цифровізація, стійкий розвиток	Фокус на наукоємні технології, державна підтримка стартапів і НДДКР	Federal Ministry of Education and Research [15]
Південна Корея	Strategy National Innovation Pathway Round up	Розвиток індустрії 4.0, інвестиції в AI, біотехнології	Значні державні інвестиції, партнерство бізнесу та університетів	Ministry of Trade, Industry and Energy [16]
Сінгапур	Research, Innovation and Enterprise 2025 (RIE2025)	Розвиток високотехнологічних секторів, підтримка інноваційних підприємств	Спрямовання інвестицій у ключові галузі, розвиток екосистеми інновацій	Economic Development Board [17]
Фінляндія	Finland's Innovation Strategy 2021-2027	Підтримка цифрової трансформації, зеленої економіки, міжнародної співпраці	Акцент на сталому розвитку, кооперація між науковцями та бізнесом	Ministry of Economic Affairs and Employment [18]
Японія	Society 5.0	Інтеграція цифрових технологій у всі сфери життя, інтелектуальна інфраструктура	Національна стратегія цифрової трансформації, підтримка стартапів	Cabinet Office, Government of Japan [19]

Джерело: сформовано авторами за джерелами [15–19].

Аналіз міжнародного досвіду реалізації інноваційно-інвестиційних стратегій дозволяє виокремити низку ключових пріоритетів, що визначають ефективність їх впровадження у контексті глобальної конкуренції. По-перше, акцент робиться на посиленні інноваційного потенціалу через підтримку наукоємних технологій, розвиток дослідно-конструкторських робіт та сприяння підприємницьким ініціативам у високотехнологічних секторах економіки. По-друге, значну роль відіграє цифрова трансформація, яка включає впровадження індустрії 4.0 (охоплює впровадження штучного інтелекту, Інтернету речей (IoT), кіберфізичних систем, роботизації та обробки великих даних (Big Data)), що змінює саму природу інноваційної діяльності, інвестиції в штучний інтелект, кібербезпеку та створення відповідної цифрової інфраструктури. По-третє, пріоритетними є напрямки сталого розвитку, що передбачають інтеграцію екологічних та енергетичних аспектів у стратегії інноваційного зростання.

Механізми адаптації зазначених пріоритетів в національному контексті реалізуються через комплекс державних ініціатив, що включають розробку цільових програм фінансування інновацій, формування інституційної бази (національні агентства, інноваційні кластери), а також удосконалення нормативно-правового поля, спрямованого на захист інтелектуальної власності та стимулювання інвестиційної діяльності. Важливим елементом є розвиток освітніх і наукових ініціатив, які забезпечують підготовку кваліфікованих кадрів та формують інноваційну культуру в суспільстві. Крім того, для забезпечення гнучкості та оперативності стратегічного управління застосовуються системи моніторингу та оцінки ефективності реалізації інноваційно-інвестиційних заходів з використанням

аналітичних інструментів і ключових показників.

Загалом, ефективна адаптація міжнародних інноваційних моделей до вітчизняних умов залежить від глибокого розуміння специфіки національної економіки, рівня технологічного розвитку та ресурсного потенціалу. Успішна реалізація такої політики також потребує врахування геополітичних факторів, які визначають її можливості та обмеження.

Одним із ключових напрямів удосконалення методики формування інноваційно-інвестиційних стратегій є інтеграція системної оцінки економічної безпеки. Це передбачає ідентифікацію та аналіз основних ризиків і векторів загроз, які можуть впливати на інноваційний розвиток та інвестиційну активність, зокрема політичних, фінансових, технологічних, геополітичних і екологічних факторів.

Залучення інструментів ризик-менеджменту, сценарного аналізу та системного моніторингу дозволяє своєчасно виявляти потенційні загрози та розробляти адаптивні стратегії реагування, що підвищує стійкість національної економіки та її інноваційного потенціалу.

Таким чином, включення оцінки економічної безпеки до складу інноваційно-інвестиційної стратегії сприяє більш всебічному підходу до стратегічного планування, що відповідає вимогам сучасного глобального середовища.

В умовах зростаючої глобальної нестабільності, забезпечення економічної безпеки є ключовою передумовою для сталого розвитку національної економіки та формування ефективної інноваційно-інвестиційної стратегії. Тому доцільно включати до методології її розробки комплексну оцінку ризиків і векторів загроз, що можуть потенційно впливати на інноваційний розвиток та інвестиційну активність (табл. 2).

Таблиця 2

Схеми інтеграції оцінки економічної безпеки у формування інноваційно-інвестиційної стратегії

Етапи процесу	Основні складові	Опис / Завдання
1. Ідентифікація загроз та ризиків	Політичні, фінансові, технологічні, екологічні, соціальні ризики	Виявлення потенційних загроз для економічної безпеки та інноваційно-інвестиційної діяльності
2. Оцінка ризиків	Якісний і кількісний аналіз, сценарний аналіз, моніторинг ключових індикаторів	Визначення ймовірності та масштабу впливу ризиків, прогнозування можливих сценаріїв розвитку
3. Визначення стратегічних пріоритетів	Інтеграція результатів оцінки ризиків у стратегію	Формування пріоритетних напрямів інновацій та інвестицій з урахуванням ризиків та загроз
4. Розробка заходів з мінімізації ризиків	Ризик-менеджмент, адаптивні механізми, кризове планування	Створення системи управління ризиками та планів реагування на кризові ситуації
5. Впровадження та моніторинг стратегії	Контроль, аналіз відхилень, коригування	Забезпечення динамічного управління стратегією та підвищення її адаптивності

Джерело: сформовано авторами.

Включення оцінки економічної безпеки у процес формування інноваційно-інвестиційної стратегії дозволяє не лише визначити пріоритетні напрями інноваційної діяльності з урахуванням потенційних загроз, а й розробити механізми мінімізації ризиків, що

підвищує стійкість і конкурентоспроможність національної економіки. Такий підхід забезпечує комплексний підхід до управління потенційними загрозами та їх мінімізації, що сприяє підвищенню стійкості національної економіки у сучасних умовах глобальної

нестабільності.

Таким чином, інтеграція оцінки економічної безпеки є важливою складовою комплексного підходу до формування інноваційно-інвестиційних стратегій, що відповідає сучасним вимогам глобального економічного середовища.

Щоб забезпечити узгодженість інноваційно-інвестиційної політики з вимогами економічної безпеки, доцільно представити матричну модель інтеграції відповідних векторів у стратегічний дизайн, що узагальнено у табл. 3.

Таблиця 3

Матриця інтеграції векторів економічної безпеки у інноваційно-інвестиційні національні стратегії

Вектори економічної безпеки	Ключові ризики	Інноваційно-інвестиційні інструменти/підходи	Інтеграція у стратегію
Фінансова безпека	Валютна нестабільність, інфляція, зовнішня заборгованість	Розвиток внутрішніх фінансових інструментів, венчурного капіталу, цифрових платіжних систем	Диверсифікація джерел фінансування, включення стрес-тестування у фінансову стратегію
Технологічна безпека	Витік технологій, залежність від імпорту, обмеження доступу до високих технологій	Інвестиції в НДДКР, підтримка стартапів, трансфер технологій	Формування національних технологічних кластерів, впровадження політики технологічного суверенітету
Інвестиційна безпека	Втеча капіталу, відсутність стратегічних інвесторів, тиск іноземних корпорацій	Стимулювання національних інвесторів, інструменти захисту інвестицій	Визначення пріоритетних секторів і партнерів, створення безпечного інвестклімату
Інституційна безпека	Корупція, слабкі інституції, неефективне регулювання	Дерегуляція, прозорість процедур, інституційне партнерство з міжнародними організаціями	Інституціоналізація стратегій через державно-приватні механізми
Соціальна безпека	Безробіття, міграція кадрів, нерівність доступу до інновацій	Інвестування в людський капітал, регіональні інкубатори інновацій	Включення компоненту соціальної інклюзивності в інвестстратегії
Експортно-логістична безпека	Обмежений доступ до ринків, ризики ланцюгів постачання	Створення нових експортно-логістичних коридорів, цифровізація митних процедур	Інтеграція інфраструктурних інвестицій у загальну інноваційну стратегію
Енергетична безпека	Залежність від імпорту енергоресурсів, енергетична вразливість	Інвестиції в «зелену» енергетику, локальні енергетичні проєкти	Включення енергоефективних рішень до інвестиційних пріоритетів

Джерело: сформовано авторами.

Матриця дозволяє здійснювати системну оцінку впливу векторів економічної безпеки на формування інноваційно-інвестиційної стратегії та впроваджувати адаптивні заходи управління ризиками у процесі стратегічного планування. Це сприяє створенню більш стійкої та конкурентоспроможної економіки, здатної протистояти як зовнішнім шокам, так і внутрішнім структурним викликам.

Отже, інтеграція оцінки економічної безпеки у формування інноваційно-інвестиційних стратегій сприяє підвищенню їх ефективності та адаптивності в умовах сучасних викликів.

Висновки. Формування інноваційно-інвестиційних стратегій в умовах посилення глобальної конкуренції та зростання загроз економічній безпеці є визначальним чинником сталого зростання, структурної

модернізації та підвищення конкурентоспроможності національної економіки. Запропонований комплексний підхід поєднує системний аналіз, ідентифікацію ризиків, індексне оцінювання, бенчмаркінг і сценарне моделювання, забезпечує підґрунтя для формування адаптивних стратегічних рішень. Порівняльний аналіз міжнародного досвіду підтвердив ефективність інтеграції інструментів державної підтримки, інноваційної політики та інвестиційного менеджменту у національні стратегії. Особливої ваги набуває впровадження механізмів динамічного моніторингу, оцінки ефективності стратегій і гнучкого коригування. Подальші дослідження доцільно орієнтувати на розробку моделей інноваційно-інвестиційного розвитку з урахуванням цифровізації, екологічних викликів і нових контурів економічної безпеки.

Список використаних джерел:

1. Schumpeter, J.A. (1942). *Capitalism, Socialism and Democracy*. New York: Harper & Brothers, 381 p. URL: <https://surli.li/evpzul>.
2. Porter, M.E. *The Competitive Advantage of Nations*. Free Press. 855 p. URL: <https://surli.cc/viivyh>.
3. Краус, Н.М. (2019). Інноваційна економіка в глобалізованому світі: інституціональний базис формування та траєкторія розвитку: монографія. Київ: Аграр Медіа Груп, 492 с. URL: <https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/26481/>.
4. Власенко Т.А., Степаненко С.В., Помогалова Н.В. (2023). Стратегія підвищення конкурентоспроможності як фактор впливу на забезпечення економічної безпеки організації. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права, № 4. С. 29-38. DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2023-4-5>.
5. Управління інноваційною складовою економічної безпеки : монографія у 4-х т. ред. О.В. Прокопенко, В.Ю. Школа, В.О. Щербаченко. Суми : Триторія, 2017. Т. IV : Розробка та валідація нових методів оцінки глобальних та локальних викликів у системі забезпечення соціальної та екологічної безпеки території. 408 с. URL: <https://surli.cc/bvlxev>.
6. Пономаренко В.С., Малиарець Л.М., Внуков Н.М. та ін. (2024). Інноваційний розвиток діяльності суб'єктів господарювання в умовах воєнного та повоєнного стану: теорія, практика, аналітика : монографія. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 429 с. URL: <https://surli.li/xzzafm>.
7. Reforms to strengthen investment and innovation are needed to enhance the Netherlands' growth and international competitiveness. (2025.) URL: <https://surli.lu/jqguao>.
8. Nelson, R.R. (1993). *National Innovation Systems: A Comparative Analysis*. Oxford University Press, 541 p.
9. Ansoff, H.I. (1987). *Corporate strategy*. Harmondsworth, Middlesex, England: Penguin Books, 284 p.
10. European Commission. A new Industrial Strategy for Europe. Brussels, 25.11.2020. URL: <https://surli.lt/sngmrn>.
11. Global Economic Futures: Competitiveness in 2030. (2025.) World Economic Forum. URL: <https://surli.lu/gysjln>.
12. Global Innovation Index 2023. WIPO. URL: https://www.wipo.int/global_innovation_index
13. Sobelman, N. Benchmarking Innovation Performance. URL: <https://surli.li/ljhetu>.
14. Кузьмініх В.О., Коваль О.В., Тараненко Р.А. (2024). Сценарний аналіз бізнес процесів: навч. посіб. для здобувачів ступеня бакалавра. КПІ ім. І. Сікорського. Київ: КПІ ім. І. Сікорського, 189 с. URL: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/65583>.
15. Federal Government Report on the High-Tech Strategy 2025. URL: <https://surli.lu/fpgmlt>.
16. National Innovation Pathway Round up. Republic of Korea. URL: <https://surli.lt/ovvqna>.
17. Research, Innovation and Enterprise 2025 (RIE2025). URL: <https://file.go.gov.sg/rie-2025-handbook.pdf>.
18. Innovation and Skills in Finland 2021–2027 promotes regional vitality, employment and wellbeing. URL: <https://surli.lu/xxwohk>.
19. Super Smart Society (Society 5.0) mission area. Japan Science and Technology Agency. URL: <https://surli.lu/twyhao>.

References:

1. Schumpeter, J.A. (1942). *Capitalism, Socialism and Democracy*. New York: Harper & Brothers, 381 p. Retrieved from: <https://surli.li/evpzul>. [in English].
2. Porter, M.E. *The Competitive Advantage of Nations*. Free Press. 855 p. Retrieved from: <https://surli.cc/viivyh>. [in English].
3. Kraus, N.M. (2019). *Innovatsiina ekonomika v hlobalizovanomu sviti: instytutsionalnyi bazys formuvannia ta traiektoriia rozvytku* [Innovative economy in the globalized world: Institutional foundations and development trajectory]. Kyiv: Ahrar Media Hrup. 492 p. Retrieved from: <https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/26481/>. [in Ukrainian].
4. Vlasenko, T.A., Stepanenko, S.V., & Pomohalova, N.V. (2023). *Stratehiia pidvyshchennia konkurentospromozhnosti yak faktor vplyvu na zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky orhanizatsii* [Strategy for increasing competitiveness as a factor influencing the economic security of the organization]. Aktualni problemy innovatsiinoi ekonomiky ta prava, No. 4. Pp. 29–38. DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2023-4-5>. [in Ukrainian].
5. Prokopenko, O.V., Shkola, V.Yu., & Shcherbachenko, V.O. (Eds.). (2017). *Upravlinnia innovatsiinoiu skladovoiu ekonomichnoi bezpeky* [Management of the innovation component of economic security]: monograph in 4 vols., Vol. IV: *Rozrobka ta validatsiia novykh metodiv otsinky hlobalnykh ta lokalnykh vyklykiv u systemi zabezpechennia sotsialnoi ta ekolohichnoi bezpeky terytorii*. Sumy: Trytoriia. 408 p. Retrieved from: <https://surli.cc/bvlxev>. [in Ukrainian].
6. Ponomarenko, V.S., Maliarets, L.M., Vnukova, N.M., et al. (2024). *Innovatsiinyi rozvytok diialnosti subiektiv hospodariuvannia v umovakh voiennoho ta povojennoho stanu: teoriia, praktyka, analityka* [Innovative development of business entities under war and post-war conditions: theory, practice, analytics]. Kharkiv: KhNEU im. S. Kuznetsia.

429 p. Retrieved from: <https://surl.li/xzzafm>. [in Ukrainian].

7. Reforms to strengthen investment and innovation are needed to enhance the Netherlands' growth and international competitiveness. (2025.) Retrieved from: <https://surl.lu/jqguao>.

8. Nelson, R.R. (1993). National Innovation Systems: A Comparative Analysis. Oxford University Press, 541 p.

9. Ansoff, H.I. (1987). Corporate strategy. Harmondsworth, Middlesex, England: Penguin Books, 284 p.

10. European Commission. A new Industrial Strategy for Europe. Brussels, 25.11.2020. Retrieved from: <https://surl.lt/sngmr>.

11. Global Economic Futures: Competitiveness in 2030. (2025.) World Economic Forum. Retrieved from: <https://surl.lu/gysjln>.

12. Global Innovation Index 2023. WIPO. Retrieved from: https://www.wipo.int/global_innovation_index

13. Sobelman, N. Benchmarking Innovation Performance. Retrieved from: <https://surl.li/ljhetu>. [in English].

14. Kuzminykh, V.O., Koval, O.V. & Taranenko, R.A. (2024). Stsenarnyi analiz biznes protsesiv [Scenario analysis of business processes]. Kyiv: KPI im. I. Sikorskoho. Retrieved from: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/65583>. [in Ukrainian].

15. Federal Government Report on the High-Tech Strategy 2025. Retrieved from: <https://surl.lu/fpgmlt>.

16. National Innovation Pathway Round up. Republic of Korea. Retrieved from: <https://surl.lt/ovvqna>.

17. Research, Innovation and Enterprise 2025 (RIE2025). Retrieved from: <https://file.go.gov.sg/rie-2025-handbook.pdf>.

18. Innovation and Skills in Finland 2021–2027 promotes regional vitality, employment and wellbeing. Retrieved from: <https://surl.lu/xxwohk>.

19. Super Smart Society (Society 5.0) mission area. Japan Science and Technology Agency. Retrieved from: <https://surl.lu/twyhao>.